

Den amerikanske mesterdigter Walt Whitman. Foto: Flickr

Poesiens Amerika

Connie Bork

DIGTE: Sang om mig selv

Forfatter: Walt Whitman

Oversat til dansk af Jakob Levinsen

Forlag: Café Monde 2022

Walt Whitman (1819-1892) er om nogen den poet, som har besunget Amerika i *Sang om mig selv*. En visionær poesi, der presser sproget maksimalt, måske fordi han på én gang bekræfter det bedste i USA som nation – åbenheden – men også modsiger den amerikanske stolthed: ”Har du overgået de andre? er du blevet Præsident? / Det er bagateller”.

Det er det herlige ved hans digte, at han lever sig helt ind i det oprørske og frihedselskende: ”Disse armhulers duft er smukkere end bøn, / Dette hoved vigtigere end kirker, bibler” og ”sjælen er ikke mere end kroppen”. Sanselighed, nærvær i forhold til mennesker og natur kommer før alt andet, og græsset er lige så vigtigt som stjernerne. Han tager læseren med ud i det åbne landskab. Det ligner en kæmpe nivellering, men er noget andet. Han begriber det levende på forskellige niveauer, og det er jo en måde at beskrive den amerikanske vitalitet på, som mange er faldet for.

Walt Whitmans digte foregår i det 19. århundrede, tæt på den amerikanske borgerkrig. Borgere blev til individer, også selv om de var lavt i hierarkiet som unge knøse, matroser, muslingefiskere, mænd og kvinder. Han har vist sjælen i det amerikanske folk i stimulerende sætninger som disse: ”Jeg er kolossal, jeg rummer utallige”.